

*Κάτω από
τον ίδιο ουρανό*

*Ayni gökyüzünün
altında*

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΟΥΡΑΝΟ

Η ποιητική συλλογή που κρατάτε στα χέρια σας, αποτελεί ανανεωμένη έκδοση της δικαιοδικής ποιητικής συλλογής «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΟΥΡΑΝΟ» που εκδόθηκε το 1980 και επανεκδόθηκε το 2006 από το Κεντρικό Συμβούλιο της ΕΔΟΝ. Περιέχει ποιήματα από Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους ποιητές, μεταφρασμένα τόσο στα ελληνικά όσο και στα τουρκικά. Τα ποιήματα είναι βγαλμένα μέσα από την κυπριακή εμπειρία και εκφράζουν τις ανησυχίες του απλού ανθρώπου, ελληνοκύπριου και τουρκοκύπριου, για το μέλλον της πατρίδας του. Τα ποιήματα αυτά στέλνουν μηνύματα ειρήνης, φιλίας και αλληλοκατανόησης μεταξύ των δυο κοινοτήτων της πατρίδας μας.

Δυστυχώς, ο λαός της Κύπρου βιώνει καθημερινά τον απάνθρωπο διαχωρισμό σε μια πατρίδα που την χωρίζει στα δύο το συρματοπλέγμα της κατοχής. Ο βίαιος διαχωρισμός των δύο κοινοτήτων της Κύπρου είναι αποτέλεσμα του εθνικισμού και του σοβινισμού, που οι ιμπεριαλιστές επέβαλαν στον τόπο μας. Η απάντησή μας είναι ο αγώνας για επαναπροσέγγιση και επανένωση της πατρίδας μας. Η ποιήση είναι μια μορφή επικοινωνίας και επαναπροσέγγισης. Οι άνθρωποι επικοινωνούν, εκφράζονται και στέλνουν τα φιλειρηνικά, αντικατοχικά και αντιπολεμικά μηνύματα τους, με στόχο μια κοινή πατρίδα κάτω από τον ίδιο ουρανό...

Αυτή η ποιητική συλλογή είναι το αποτέλεσμα της προσπάθειας του Γραφείου Επαναπροσέγγισης του Κεντρικού Συμβουλίου της ΕΔΟΝ και του αντίστοιχου Τμήματος της Νεολαίας του Κόμματος Ενωμένη Κύπρος. Επιπρόσθετα, στην προσπάθεια συνέβαλαν η ποιήτρια Νεşe Yaşın, ο Ζωγράφος Μιχάλης Ηλία, ο Matthias Kappler και οι μεταφραστές Βούλα Χαράνα, Αλέξανδρος Κυριάκου και Hasan Yıldırım.

Σεπτέμβριος 2016

AYNI GÖKYÜZÜNÜN ALTINDA

Elinizdeki bu şiir antolojisi EDON Merkez Konseyi tarafından ilk olarak 1980 yılında yayınlanmış olan ve daha sonra 2006'da tekrar yayınlanan "AYNI GÖKYÜZÜNÜN ALTINDA" iki toplumlu şiir antolojisinin yenilenmiş baskısını teşkil etmektedir. Kıbrıslırum-Kıbrıslıtürk şairlerin Türkçe ve Yunanca'ya çevrilmiş şiirlerini içermektedir. Kıbrıslıların tecrübelerinin içerisinden çıkan bu şiirler Kıbrıslırum-Kıbrıslıtürk, sıradan, halktan insanların yurtlarının geleceği hakkında duydukları kaygıları dile getirmektedir. Bu şiirler yurdumuzun iki toplumu arasında barış, dostluk ve karşılıklı anlayış mesajları göndermektedir.

Ne yazık ki, işgalin tel örgülerinin ikiye böldüğü bir vatanda Kıbrıs halkı insanlık dışı bölünmeyi her gün yaşamaktadır. Kıbrıs'ın iki toplumunun şiddet yoluyla birbirlerinden ayrılması emperyalistlerin ülkemizde dayatıkları milliyetçiliğin ve sovenizmin sonucudur. Buna yanıtımız, yeniden yakınlaşma ve ülkemizin yeniden birleşmesi için mücadeledir. Şiir bir iletişim ve yeniden yakınlaşma şeklidir. Aynı gökyüzü altında ortak bir vatan hedefiyle insanlar birbirleriyle iletişim içerisindedirler. İşgale ve savaşa karşı çıkarak barıştan yana mesajlarını gönderiyorlar, dile getiriyorlar...

Bu şiir antolojisi Birleşik Kıbrıs Partisi Gençlik Meclisi'nin ve EDON Merkez Konseyi'nin Yeniden Yakınlaşma Bürolarının ortak çabalarının bir sonucudur. Ayrıca bu çabaya şair Neşe Yaşın, ressam Mihalis İlia, Matthias Kappler ile çevirileriyle Vula Harana ve Aleksandros Kiriaku katkıda bulundular.

Eylül 2016

Σήμερα μη μιλήσεις για ποιήματα
σήμερα μη μιλήσεις για χαρά
πές... όχι άλλο πόλεμο
και ρώτα... Θέλουμε πόλεμο;
κι' έβγα στες ράγες και ρώτησε
θέτε πόλεμο...
Ρώτα τα βράχια που στέκουν αιώνια
ρώτα τα πουλιά που κελαηδούν στα δέντρα
ρώτα, θέτε άλλο πόλεμο...
ρώτα τη μάνα τη μαυροντυμένη
ρώτα τη μάνα με το πέτρινο πρόσωπο
ρώτα το γεωργό με τη σφιγμένη γροθιά
τον εργάτη με το μπαλωμένο κασκέτο...
Ρώτα την καρδιά του πονεμένου κύρη
και προχώρα και ρώτηξε τον κουρασμένο φαντάρο
που αποκοιμήθηκε ακουμπισμένος στο όπλο.
Ρώτα τον πολεμιστή με την βαριά χλαίνη
και το χιόνι στοιβαγμένο στα γένια
Να σου πει αν θέμε πόλεμο.
Ρώτα και το σκοτωμένο αδέλφι
κάτω στη χώρα των κυτταρισσιών
ρώτα και το σκοτωμένο αδέλφι
να σου πει να θέμε πόλεμο

Ροστόβ, 16.4.1973

Bugün Őiirlerden söz etme
söz etme mutluluktan
Yeter artık...de savaŐa
Ve sor... savaŐ istiyor muyuz?
sokaklara ık ve sor
savaŐ istiyor musunuz?
Asırlardır ayakta duran kayalara sor
aŐalarda cıvıldaayan kuŐlara sor
Sor... daha savaŐ istiyor musunuz?
Karalara bürünmüŐ anaya sor
Yüzü taŐ kesilmiŐ anaya sor
YumruĐunu sıkın köylüye
Yamalı kasketli iŐçiye sor
YüreĐi acı dolu babaya sor
Biraz ilerde silahına dayanmıŐ
uyuyakalmıŐ yorgun askere sor
Sakalı kar tutmuŐ,
aĐır kaputun altındaki savaŐçıya sor
söylesin sana savaŐ isteyip istemediĐimizi
Selviler ülkesinde, toprak altında yatan
öldürülmüŐ kardeŐe sor
Sor ona
söylesin sana savaŐ isteyip istemediĐimizi

Rostov, 16.4.73

Çeviri: Vula Harana/ Aleksandros Kiriaku

ELLERİNİ BANA VER

Ellerini bana ver
Şimdi istersen gidebilirsin
Ayaklarını istemem

Kirpiklerinle yüreğime şiirler yazabilirsin
Ellerini bana ver
İki ucu birleştirecek gücüm yok
Bilirsin

Gözbebeklerinle gökkuşağını koyabilirsin gözlerime
Ellerini bana ver
Tutsaklığımı dize dize ellerin tutuyor
Üç adım önceden gözlerim kapanıyor
Ölüyorum
Üç adım sonra
Ellerini bana ver
Tepeden tırnağa Haşım kesiliyorum
Anlamayabilirsin

Ellerini bana ver
Ayaklarını istemem
Gidebilirsin

ΔΩΣΕ ΜΟΥ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ

Δώσε μου τα χέρια σου
Τώρα αν θέλεις πήγαινε
Δε θέλω τα πόδια σου

Με τις βλεφαρίδες σου γράψε ποιήματα στην καρδιά μου
Δώσε μου τα χέρια σου
Δεν έχω δύναμη να ενώσω τις δύο άκρες
Ξέρεις

Με τις ίριδες σου βάλε το ουράνιο τόξο στα μάτια μου
Δώσε μου τα χέρια σου
Γραμμή με γραμμή τα χέρια σου κρατάνε την αιχμαλωσία μου
Τα μάτια μου κλείνουν τρία βήματα από πριν
Πεθαίνω
Τρία βήματα μετά
Δώσε μου τα χέρια σου
Πατόκορφα Χασίμ απόκαμα
Μπορεί να μην καταλάβεις

Δώσε μου τα χέρια σου
Δε θέλω τα πόδια σου
Πήγαινε

Μετάφραση: Matthias Kappler/Άντρη Θεοχάρους

ΠΡΩΙΝΟΣ ΚΑΦΕΣ ΣΤΗ ΛΗΔΡΑΣ

Είμαι σαράντα επτά ετών και είμαι ευτυχισμένος. Επειδή κάθομαι εδώ σε προνομιακή γωνιά κι εντός αυτής της μέρας που δεν είναι χτεσινή μήτε αυριανή.

Είμαι εδώ, σ' αυτήν τη μέρα που είναι σήμερα, δεν ήταν χτες δεν θα' ναι αύριο κι είμαι στην πόλη στον πεζόδρομο, σ' αυτήν εδώ την πόλη (την έστω μοιρασμένη) και κάθομαι κι απ' το γυαλί κοιτάζω τη βροχή τον κόσμο που κινείται κι η σερβιτόρα είναι όμορφη (και το γνωρίζει) κι έχει και το χαμόγελο εύκολο.

Είναι στ' αλήθεια τόσο, μα τόσο (έστω για λίγο) ευτυχής.

Λευκωσία, Φεβρουάριος 1998

LİDRA CADDESİNDE SABAH KAHVESİ

Kırk yedi yaşındayım ve mutluyum. Çünkü burada oturuyorum bu imtiyazlı köşede, bu gün içinde, ne dün ne de yarın olan günde.

Buradayım, bugün olan bu günde, dün değil ne de yarın şehrin yaya yolundayım, bu şehirde (bölünmüş, olsa da) oturmuş camdan yağmura bakıyorum hareket halindeki kalabalığa, garson kız da güzel (ki farkında güzelliğinin) ondan rahat gülümseyişi.

Gerçekten çok, ama çok (az zaman için olsa da) mutluyum öylesine.

Lefkoşa, Şubat 1998

Çeviri: Matthias Kappler/ Neşe Yaşın

ΤΟ ΣΥΝΑΠΑΝΤΗΜΑ ΤΗΣ ΛΕΦΤΕΡΙΑΣ

Ανταμώνανε,
κατ' απ' τον ίσκιο μιας προδομένης ιστορίας
κατ' απ' το πέπλο του ακρωτηριασμένου παρελθόντος
δώσαν τα χέρια και ενώσαν τις καρδιές
τις αγκάλες άνοιξαν και λουλούδια φύτρωσαν
κόκκινο τριαντάφυλλο ξεφύτρωσε απ' του κανονιού τη μπούκα
η ξιφολόγχη βλάστησε και γίνηκε γαρουφαλιά.

Σ' ένα νησί, σε μια πατρίδα μοιρασμένη
απλώνει ο Τουρκοκύπριος τ' αδικημένο χέρι
σφίγγει μ' αγάπη χέρι Ελληνοκυπριακό
άνθρωπε του νότου αδέρφι μου!
Του βορρά άνθρωπε αδελφέ μου!
Σφίγγουν τα χέρια μ' αγάπη
στο συναπάντημα της Λευτεριάς.

ÖZGÜRLÜK BULUŞMASI

Buluştular,
ihanete uğramış bir tarihin gölgesi
ve sakat kalmış bir geçmişin örtüsü altında
birleşti elleri, birleşti yürekleri
açtılar kucaklarını ve filizlendi çiçekler
Kırmızı bir gül bitiverdi topun ağzında
Süngü filizlendi ve karanfil oluverdi

Bir adada,
bölünmüş bu vatanda,
uzatarak Kıbrıs'türk haksızlığa uğramış elini
sevgiyle sıkıverdi Kıbrıs'ırumun elini
güneyin insanı kardeşim!
kuzeyin insanı kardeşim!
sıkılıyor eller sevgiyle
özgürlük buluşmasında

Çeviri: Vula Harana/ Aleksandros Kiriaku

BÜYÜK SÖZ

Şiir o büyük sözü söyleyince
bütün silahlar birden susacak
ölmüşlerin hep bir ağızdan söylediği
tarihten çıkıp gelen kalabalığın
akan kanın ve acıların çılgılığı olan söz

Çiçek usulca fısıldayacak bu sözü
gökyüzündeki ağlayan bulut
coşkulu dalgaları denizin
asker olmak istemeyen çocuklar söyleyecek

İşte o gün
köpüklerden yeni bir aşk doğacak
milliyeti belirsiz

Büyülü sözcükler
susmuş yüreklerin intikamı tarihten
aşkın rüzgârıyla öpüşürken
ufancından ölecek savaş

Yarım vatana ihanet
ulaşmaksa bütün vatana
şahane boynuzların olacak milliyetçilik
ihanet edeceğim sana
bütün düşmanlarla sevişip
peşime kanlı ordular koysan da
ihanet edeceğim sana
yeryüzünün bütün kıtalarında

Şiir o büyük sözü söyleyince
bütün pazarlıklar ve görüşmeler bitecek
işsiz kalacak arabulucular

İçinde yıldızları ve nehirleri taşıyan
bütün zamanlardaki sonsuz sevişmeleri
yağmurları denizleri ve sesleri taşıyan
o büyük sözle boyun eğecek tarih

Şiir söyleyince o büyük sözü
ya kurşuna dizilecek bütün şairler
ya da barış inecek toprağa

Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΟΥΒΕΝΤΑ

Όταν το τραγούδι θα πει τη μεγάλη του κουβέντα
όλα τα όπλα διαμιάς θα χάσουν τη φωνή τους
λέξεις από τη βοή του χυμένου αίματος
την οίμωγή των βασανισμένων
λέξεις κι άλλες λέξεις από το μοιρολόι των νεκρών
του ξορισμένου πλήθους της ιστορίας.

Θα τη ψιθυρίσει το λουλούδι
τ' αναφιλητό του συννεφιασμένου ουρανού
τ' αγριεμένο κύμα της θάλασσας
η άγουρη νιότη που πολεμά
την αρπάγη του πολέμου.

Τότε ένας καινούργιος έρωτας θ' αναδυθεί
από τους θαλασσινούς αφρούς
ανεμίζοντας στον αέρα το δικό του διαβατήριο.

Ο πόλεμος θα πεθάνει ντροπιασμένος
καθώς η σιωπή θα παίρνει πίσω το αίμα της απ την ιστορία
τα μαγεμένα λόγια
θα γλυκοφιλούν τον άνεμο του έρωτα.

Αν με την πλάτη γυρισμένη στη μισή
θα κερδίσω όλη τη γη της πατρίδας μου
το γινάτι σου θα καταντήσει αυγό του κερατά
κι εγώ θα σε προδώσω
ακόμα και με τα φουσάτα σου στις φτέρνες μου
θα δώσω το κορμί μου σ' όλους τους οχτρούς
θα σε προδώσω
σ' όλη την οικουμένη.

Όταν το τραγούδι θα πει τη μεγάλη του κουβέντα
όλα τα παζαρλίκια κι οι αερολογίες θα κοπιάσουν
μη έχοντας άλλα να πουν
κι οι μεσίτες θα χάσουν τη δουλειά τους.

Η ιστορία θα ψηλώσει και τα δυο της χέρια
μπροστά στη μεγάλη κουβέντα
που χωράει τ' αστέρια και τα ποτάμια
την αέναη συνουσία του απείρου
τους ήχους, τη βροχή, τις θάλασσες.

Όταν το τραγούδι
θα πει τη μεγάλη του κουβέντα
όλοι οι ποιητές θα στηθούν στον τοίχο
ή μπορεί της γης να ρθει το ειρήνεμα.

Μετάφραση: Πολύβιος Νικολάου

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗ ΝΕΣΙΕ

«Η δική μου η πατρίδα έχει χωριστεί στα δυο
Ποιο από τα δυο κομμάτια
πρέπει ν' αγαπώ;»

Ροδοπέταλα ξεχύθηκαν μες την ψυχή μου Νεσιέ
Πεσκέσι μιας αγάπης που δε γευτήκαμε,
μιας φιλίας που δε τη ζήσαμε.

Ακούω τη φωνή σου Νεσιέ,
Μελωδικά την φέρνει το δροσάτο αέρι
από το ίδιο άλλο κομμάτι της πάτριας γης.

Πίστεψε με, Νεσιέ,
η καρδιά μου δεν χωρίζεται στα δυο.

Neofitos Papalazaros

NEŞE'YE MEKTUP

"Benim yurdum ikiye bölünmüş ortasından
Hangi yarısını
sevmeli insan?"

Gül yapraklarıyla taşıtı yüreğim Neşe
tatmadığımız bir sevginin,
yaşamadığımız bir dostluğun armağanı.

Duyuyorum sesini Neşe,
serin rüzgârın bir melodi gibi taşıdığı
ata toprağının öteki yarısından.

İnan bana Neşe,
İkiye bölünmüyor yüreğim.

Çeviri: Vula Harana/Aleksandros Kiriaku

...ZAYIFLAYAN UMUT

yağmurlu günün ardından
görünmez olduktan sonra güneş
yolları aydınlatan ışıkların altında
kırırdaşan ıslak yapraklar gibi
bir yanar bir söner umudum
ve yüzlerinden süzülen her damlada
bir güç kaybederim.

Ουμίτ Ινατσί

...ΦΘΙΝΟΥΣΑ ΕΛΠΙΔΑ

στο τέλος μιας βροχερής μέρας
αφού γίνεται αόρατος ο ήλιος
κάτω από τα φώτα που φωτίζουν τους δρόμους
σαν βρεγμένα φύλλα που σαλεύουν
μια ανάβει μια σβήνει η ελπίδα μου
και σε κάθε στάλα που σταλάζει απ' το πρόσωπό τους
χάνω ένα κομμάτι δύναμη.

Μετάφραση: Matthias Kappler/ Άντρη Θεοχάρους

İÇİME DOĞAN IŞIK

Kim bilir belki de
evimizi öldüren mevzilerde silah çekerken sen
bir çocukluk kederinde uyuşurdum
ölümler geçirdi iç çekişimden

Ta o zamandan bilirdim
bir gün ruhumu çalacağını

Ben merdiven aralıklarına kaçıp
aile cinayetleri için ağlarken
geleceğe dair düşler fısıldardı
içime doğan ışık

Üç melek zuhur etti
Biri kızıl bir lale getirdi
ikincisi senden bir buse
üçüncüsünün boştu elleri
sıkılarak baktı yüzüme

Sonra şehitlerin hortlakları
kanlı giysileriyle koştu aradımdan
Tarih öğretmenim
cennet kapısında yalan okudu.

Öyle çok öyle çok bekledim ki seni
issiz Babil kulelerinde

Çıkar asker giysilerini
ve yanıma gel
ölmüşlerin ruhundan üç çocuk ver bana
Biri acıları unuttursun
diğeri toprağı avutsun
üçüncüsü şehri dolaşsın geceleri
ağlayan annelerin elini tutsun

ΤΟ ΦΩΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΙΟΤΑΝΕ ΕΝΤΟΣ ΜΟΥ

Ίσως την ώρα που εσύ
πυροβολούσες από τα χαρακώματα που σκότωναν το σπίτι μας
εγώ να μούδιαζα μέσα σε μια θλίψη παιδική
και θάνατοι από τους στεναγμούς μου να περνούσαν

Το 'ξερα από τότε
πως την ψυχή μου θα 'κλεβες μια μέρα

Καθώς κάτω από τις σκάλες κρυβόμουνα
κλαίγοντας για φόνους οικογενειακούς
μου ψιθύριζε όνειρα για το μέλλον
το φως που γεννιότανε εντός μου

Τρεις άγγελοι μου φανερώθηκαν
ο ένας έφερε μια τουλίπα πορφυρή
ο δεύτερος ένα σου φιλί
ο τρίτος ήρθε με χέρια αδειανά
κι ανήσυχα με κοίταξε στα μάτια

Ύστερα με κυνήγησαν των σκοτωμένων τα φαντάσματα
που ήρθανε με ρούχα ματωμένα
ενώ στην πύλη του παραδείσου
δασκάλα ιστορικός απάγγειλε το ψέμα

Τόσο μα τόσο πολύ σε περίμενα
στους έρημους πύργους της Βαβυλώνας

Βγάλε τα ρούχα του στρατού
κι έλα κοντά μου
και χάρισ' μου τρία παιδιά απ' τις ψυχές των πεθαμένων
Το ένα για να σβήσει τους πόνους
το άλλο για να παρηγορήσει το χώμα
το τρίτο στην πόλη τις νύχτες να γυρνά
να κρατεί το χέρι των μανάδων που κλαίνε

Μετάφραση: Βούλα Χαρανά

ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ

Το τείχος που στήσαν ανάμεσο-μας
απελπισμένοι ρυμοτόμοι
στην αίγλη και στη δύση-τους,
το τείχος
το τελευταίο παιγνίδι των οπλοφόρων
τείχος μολυβένιο
θ' αντέξει μια νύχτα.

Μα την αυγή
σαν φτάσουν οι σημαδεμένοι πρωτοπόροι—
πρωτότοκοι των δυο φυλών
με τις σημαδεμένες πόρτες
και τα καλίκια των δυνατών αλόγων
αυτοί με τα κέρατα κρεμασμένα στο λαιμό —
για μια καλύτερη ώρα,
θα ηχήσουν τα κύμβαλα
τον κοφτερό τους ήχο.
Το τείχος θα πέσει.

DUVAR

Çaresiz kent haritacılarının
parlak dönemlerinde ve çöküş dönemlerinde,
aramıza diktikleri duvar
o duvar ki
eli silahlıların son oyuncağı,
o kurşun duvar
bir gece dayanacak sadece.

Sökerken şafak
yetişecek mucizenin öncüleri-
iki ırkın ilk erkek evlatları
mucizevi kapılarla
ve güçlü atların nallarıyla
boyunlarında boynuzlar asılı olanlar-
klavsenler çalacak
en keskin sesleriyle
daha güzel yarınlar için.
İşte o an yıkılacak duvar.

Çeviri: Vula Harana/Aleksandros Kiriaku

ΤΑ ΓΡΑΝΑΖΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Αν μπορούσα τον χρόνο
Να γύριζα πίσω, να τον Έβαζα
Στα δικά μου τα Γρανάζια
Να τον Συγκρατούσα, να τον σταματούσα
Θα Αφαιρούσα όλα της ζωής μου τα μαράζια
Φέρνοντας στην Θύμιση μου
Εκείνα τα Αξέχαστα χρόνια, τα αργοκύλιτα
Πούταν γεμάτα ονειρεμένη Ελευθερία
Τα πρώτα παιδικά μας βήματα
στις αμμουδιές της Ελευθέρης Κύπρου
Εκεί τα πρώτα όνειρα, τα πρώτα τραγούδια
Οι πρώτοι στίχοι του σ' αγαπώ
Γραμμένοι πάνω στην ξανθή άμμο
Νοσταλγία μιας ενωμένης Κύπρου
Εκεί που γεννηθήκαμε, που πρωτοαγαπήσαμε
και που σίγουρα δεν είναι μακριά.

ÖZGÜRLÜK ÇARKLARI

Geri çevirebilseydim zamanı
Kendi çarklarıma sokabilseydim
Zapt edebilseydim, durdurabilseydim
Yok ederdim hayatımın tüm acılarını
Geri getirirdim o unutulmaz,
Özgürlük dolu,
Huzur içinde geçen yılların hatıralarını
Özgür Kıbrıs sahillerinde
İlk çocukluk adımlarımızı
İlk rüyalar, ilk şarkılar orada
İlk "Seni Seviyorum" sözleri
Hepsi sarı kumun üzerinde yazılı
Birleşik bir Kıbrıs özlemi
Doğduğumuz, birbirimizi ilk sevdiğimiziz
Ve kesinlikle uzak olamayan o yerde.

Çeviri: Vula Harana/ Aleksandros Kiriaku

XXIII

İ Hora / Şeher, 1996

Nergise
sordum seni,
mezara girdi
utancından.

Son sarı yaprak da
d
ü
ş
e
r
bırakıp
kuru dallara inadı.
Hüzün dolu
bir gülümseyiş
solgunyüzlerde...
Gözyaşlarını
kurumuş derelere atıp
k
a
ç
a
r
yorgun çocuklar,
bu hayalet şeherden...

Tekke bahçesinde
iki kumru sevişir,
beyaz ruhlarını
giyinir kanatları...

XXIII

İ Hora / Şeher, 1996

Τον νάρκισσο
ρώτησα για σένα,
μπήκε στον τάφο
από την ντροπή του.

Και το τελευταίο κίτρινο φύλλο

Π

έ

Φ

Τ

ε

Ι

και αφήνει
το γινάτι στα ξερά κλαδιά.

Ένα χαμόγελο
γεμάτο θλίψη
στα μαραμμένα μάγουλα...

Ρίχνουν τα δάκρυά τους
στα ξεραμένα ρυάκια και

Φ

ε

ύ

Υ

ο

υ

ν

τα κουρασμένα παιδιά
απ' αυτή τη χώρα φάντασμα...

Στον κήπο του μοναστηριού
δύο πιτσουνάκια κάνουν έρωτα,
τα φτερά τους ντύνονται
με τις άσπρες τους καρδιές...

Μετάφραση: Matthias Kappler/ Άντρη Θεοχάρους

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΘΗΡΑΜΑ
Στη μνήμη του Κουτλού Ανταλί

Με τρεις ριπές
ράψανε τον Ανταλί..
Το σώμα του έπεσε
διάτρητο στη γη.
Η ψυχή του όμως,
(το μεγάλο θήραμα)
έγινε άφαντη.
Δεκάδες γκρίζοι λύκοι
από τότε την κυνηγούνε
μα που να τη βρούνε
Μόλις βγήκε,
πέταξε
μ' ένα σμήνος πουλιών
που ταξίδευαν,
κείνη τη στιγμή,
σ' άγνωστη, ουράνια,
διαδρομή.
Λένε όμως,
πως την άνοιξη
πίσω γυρνά
-ένα χελιδόني
μες τα πολλά.

Στη βεράντα
κτίζει τη φωλιά.
Κι ελαφροπετώντας,
τα πρωινά,
πάνω απ' την
πράσινη γραμμή
μπαινοβγαίνει
σε κάθε αυλή.

Τα δειλινά,
ξαφνικά,
χάνεται στον ουρανό.
Μα σε λίγο
φαίνεται πάλι
μαύρο σημάδι
ψηλά
να κάνει κύκλους
απ' το νότο
στο βορρά.
Το σούρουπο
χαμηλώνει
σιγά – σιγά.
Οι κύκλοι του
όλο και μικραίνουν.
Πετάει πολύ χαμηλά,
πάνω απ' τις στέγες μας.
Κουρασμένο,
γυρίζει
στη φωλιά

BÜYÜK AV

Kutlu Adalı'nın anısına

Üç yaylım ateşiyle
biçtiler Adalı'yı.
Yıkıldı bedeni
delik deşik düştü yere.
Ancak ruhu,
(büyük av)
görünmez oldu.
Onlarca bozkurt
onu arıyor o günden beri
bulmak ne mümkün
Terk eder etmez bedenini
uçup gitti
uçmakta olan
bir kuş sürüsüyle
o an,
bilinmez bir gök yolculuğuna.
Ancak derler ki,
baharları,
bir kırlangıç
geri dönüyor
oncasının arasında.
Verandada
kuruyor yuvasını.
Ve uçup duruyor
sabahları
Yeşil Hat'tın
üzerinde
girip çıkıyor
her avluya.

Gün batarken,
ansızın,
kayboluyor gökyüzünde.
Birazdan
beliriveriyor yeniden
kara bir iz
yükseklerde
daireler çiziyor
güneyden
kuzeye.
Gittikçe daralıyor
daireleri.
Çok alçaktan uçuyor
damlarımızın üzerinden.
Yorgun,
dönüyor
yuvaya.

Çeviri: Vula Harana/Aleksandros Kiriaku

KIRMIZI RUJ LEKESİ

kuzeyde mezarlıklar tar-u mar
evlerin üstüne katlar çıkıldı.
güneyde kerpiç evler yerle bir
narenciye ayakta.

- yıkım demektir her ikisi de –

kim yapacak tarihimizin tashihini,
güvenlik içinse güven arttırıcı
önlemler, koruma altına alsın
anılarımızı, alsın da görelim hadi!

burası bayrak radyosu'dur
her telden şükranlar dinlediniz
programından başka birşey
değildir hayat.

her şair kendi şiiriyle sevişirken
içki masalarında, karnı yarık
darbeleri andırır kâğıt peçetelerdeki
uzun burunlu kuş.

benden de kırmızı bir ruj lekesi
haritaya.

ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΛΕΚΕΣ ΡΟΥΖ

στο βορρά νεκροταφεία ρημαγμένα
ρίχτηκαν όροφοι πάνω στα σπίτια.
στο νότο κατεδαφισμένα πλινθόκτιστα σπίτια
νεραντζιές όρθιες.

- και τα δύο σημαίνουν ερείπωση -

ποιος θα επανορθώσει την ιστορία μας
προλήψεις για την ασφάλεια, που εξασφαλίζουν
την εμπιστοσύνη, ας πάρουν υπό την σκέπη τους
τις αναμνήσεις μας, άντε και να δούμε μετά!

εδώ ράδιο μπαϊράκ
από κάθε σύρμα ακούσατε ευχαριστίες
τίποτα εκτός από το πρόγραμμά του
δεν είναι ζωή.

ο κάθε ποιητής κάνει έρωτα με την ποιήσή του
στα τραπέζια με ποτά, οι πιτσιλιές από το
ιμάμ μπαϊλντί πάνω στις χαρτοπετσέτες μοιάζουν
στο πουλί με μεγάλο ράμφος.

κι από μένα ένας κόκκινος λεκές ρουζ
στον χάρτη.

Μετάφραση: Matthias Kappler/ Άντρη Θεοχάρους

ΣΕ ΜΗ ΛΟΓΙΚΟ ΧΩΡΟ

“Όταν βυθίζεται το πιάνο”, 2004

Η θάλασσα που ψάχνω
δεν είναι από νερό φτιαγμένη.
Δεν μετακινεί κανένα κύμα
ούτε φοβάται τη στεριά.
Είναι μια θάλασσα κτισμένη
για να πατήσεις – να πετάξεις
εκεί που φεύγουν τα πουλιά.

Andreas Yorgallidis

MANTIKLI OLMAYAN YERDE

“Pişano batınca”, 2004

Sudan yapılmamış
aradığım deniz.
Hiçbir dalga taşımaz üzerinde,
karadan da hiç korkmaz.
Sen basmak için
kurulmuş o deniz -
kuşların gittikleri yere
uçmak için.

Çeviri: Haralampos Malluros

Ανέκδοτο

ΑΙΤΗΜΑ:

...να κοιτάζω το φως στα μάτια.....

Andreas Yorgallidis

Υαγινλανmamış

TALEP:

...ışığın gözlerine bakmak...

Çeviri: Haralampos Malluros

HURMA

Ben ağacım, bir hurma
Mesarya mezarlığında.
Gölgemde gömülü uygarlıkların
kemikleri köklerim.
Kırk kıvırcık kölenin kürek çektiği
gemilerle getirildik Mısır' dan.
Küpeli bir Helendi vaftiz babam
sünnetçim, devşirme bir Osmanlı berber
oğlancısı. Baharları Aphrodite'in
kışları Zenon'un yanına çırak verildim.

Belki farkına varmadınız
modeli bendim, Lusignan mimarların.
Venedikli tüccarlardan miras
bu tatlı dillilik, zevk düşkünlüğü
RomanBizans... İngilizlerin eseri, sergilediğim

bölünmüş kişilik sendromları
zaman zaman insan sanışım kendimi
yalandıkça, yalana sarılan. Paranoyalar
bayrak kumaşından dikilen, deli gömleği
made in Greece, made in Turkey:

Savaş görüyorum – suya bakınca!

Manchester, 2002

Ο ΦΟΙΝΙΚΑΣ

Είμαι ένα δέντρο, ένας φοίνικας
σε ένα κοιμητήριο της Μεσαορίας.
Πολλοί πολιτισμοί είναι θαμμένοι στη σκιά μου
τα κόκκαλα τους είναι οι ρίζες μου.
Από την Αίγυπτο με έφεραν εδώ πάνω σε τρίηρη
με σαράντα κωπηλάτες.
Ένας Έλληνας με σκουλαρίκι με βάφτισε,
ένας Οθωμανός μπαρμπέρης μου έκανε περιτομή,
παιδεραστής. Μαθήτευσα στην Αφροδίτη την άνοιξη,
στον Ζήνωνα τους χειμώνες.

Ίσως να μην κατάλαβες
πως ήμουν το μοντέλο για τους Λουζινιανούς αρχιτέκτονες.
Μια κληρονομιά από τους Ενετούς εμπόρους είναι
ο χαριτωμένος μου λόγος, που κυνηγά την απόλαυση
τη Ρώμη, το Βυζάντιο....μια εύρεση των Βρεττανών

είναι αυτό το σύνδρομο της σχιζοειδούς προσωπικότητας
που επιδεικνύω. Από καιρού εις καιρόν
τολμώ να υποθέσω ότι είμαι άνθρωπος, που λέει πιο πολλά
ψέματα
όταν τον γλύφουν. Η παράνοια μου
ένας ζουρλομανδύας ραμμένος από ρούχο σημαίας
made in Greece, made in Turkey.

Βλέπω πόλεμο όταν κοιτάζω στο νερό.

Manchester, 2002

Μετάφραση: Νίκη Μαραγκού

ΔΥΟ ΚΕΡΙΑ

“Όταν βυθίζεται το πιάνο”, 2004

Δυο κεριά
που ποτέ δεν έδωσαν
τη φλόγα τους
αλλά ονειρεύτηκαν το σβήσιμό τους ,
ειρωνεύονται το φως.
Ίσως γιατί τους στέρησαν το σκοτάδι
και αφέθηκαν
να στολίζουν το έπιπλο.

Andreas Yorgallidis

İKİ MUM

“Piyano batınca”, 2004

Alevlerini
hiç bir zaman vermeyen
ama söñüşünü rüyasında gören
iki mum
ışığı alaya alır.
Belki karanlıktan yoksun
ve mobilyayı süslemeye bırakıldıkları için.

Çeviri: Haralampos Malluros

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Γιατί πάντα αυτός ο ρωμαλέος,
γιατί πάντα αυτός ο γενναίος πολεμιστής
ν' αντιπροσωπεύει τον Άγνωστο Στρατιώτη;
Υπάρχουν κι άλλοι πιο δειλοί, πιο αδύνατοι,
με πιο ρυτιδωμένα μέτωπα,
με μια πικρή σκέψη στο βλέφαρο,
με πολλούς υπολογισμούς πίσω απ' τη σκανδάλη.
Δε μας κάνουν αυτοί,
δε γίνονται αγάλματα αυτοί;

Kostas Montis

MEÇHUL ASKER

Niye her zaman güçlü
niye her zaman cesur savaşçı
betimlesin Meçhul Askeri?
Hayli küçülmüş çehreleriyle
daha ürkek, daha zayıf
başkaları da var
tetik arkasında
alabildiğine düşünceler
göz kapağında keskin bir düşünceyle.
Etmezler mi bizim için onlar
olmaz mı onlardan heykeller?

Çeviri: Aleksandros Kiriaku

YILAN HİKÂYESİ

O zaman řu herkes biraz daha gençti,
konuşacak bir şeyler varken ÷lkemiz hakkında o zaman,
umut eğri de olsa bir gülücükken gözlerinde onların
İngiliz pasaportu almayı düşünmedik bile biz, küçüktük.
Gün geldi bilgi edinmek için geç kaldığımızı anladık.
Geçmişte kötü şeyler olduğunu sezmiřtik gerçi.
Sarı taşlı evlerimizin yarısı kaldı,
yarısı da ciyak renklere boyandı.
Bir bitmemişlik, bitmeyecekmiş gibilik vardı çatırezli yollarda.
Bazılarımız çekip gitti. Bazılarımız kaldı.
Bazılarımız gitti geldi gitti geldi – ortada – kalakaldı.
Kalmayı düşündü çok onlar da ama...
Belki bir, belki iki hafta,
o da evin içinde: akraba ziyaretleri, aynı sorular...
Birkaç kez deniz, Girne Limanı,
en çok da ruhlar...

Birkaç zaman kalıp yeniden tanışsak, konuşsak öncekilerle
belki alışırız, yani belki yeniden başlarız
bir ucundan tutup da,
isteyelim istemeyelim.

Le Corbusier der:

“Yaşamda yapmak gereklidir. Yani alçakgönüllü eksiksiz ve kesin bir davranış içinde olmak.”

1997, Kıbrıs

ΔΙΗΓΗΜΑ ΦΙΔΙΟΥ

Τότε όλοι ήταν λίγο πιο νέοι,
ακόμα είχαν να μιλήσουν για τη χώρα μας τότε,
παρόλο που η ελπίδα ήταν στρεβλή είχε ένα χαμόγελο στα μάτια τους
εμείς ούτε σκεφτήκαμε να πάρουμε αγγλικό διαβατήριο, ήμασταν μικροί.
Ήρθε η μέρα και καταλάβαμε ότι καθυστερήσαμε να αποκτήσουμε γνώση.
Αν και κάπως είχαμε νιώσει ότι έγινε κάτι κακό στο παρελθόν.
Τα σπίτια μας από κίτρινες πέτρες έμειναν μισά,
και τα μισά βάφτηκαν με στριγκά χρώματα.
Κάτι ατελείωτο, στους δρόμους με τις κονναρκές, σαν κάτι που δε θα τελειώσει.
Μερικοί από μας τα παράτησαν και έφυγαν. Μερικοί έμειναν.
Μερικοί έφυγαν κι ήρθαν κι έφυγαν κι ήρθαν, και – κάποτε στη μέση –
καθηλώθηκαν.
Πολλοί σκέφτηκαν και να μείνουν, αλλά...
Ίσως μια, ίσως δύο βδομάδες,
και αυτές μέσα στο σπίτι: επισκέψεις συγγενών, οι ίδιες ερωτήσεις...
Κάποιες φορές θάλασσα, το λιμάνι της Κερύνειας,
και τα περισσότερα φαντάσματα...

Αν καμιά φορά μέναμε, αν γνωριζόμασταν ξανά και μιλούσαμε με τους παλιούς
ίσως θα συνηθίζαμε, δηλαδή ίσως θα αρχίζαμε ξανά
και θα κρατούσαμε από μια άκρη,
θέλοντας και μη.

Ο Le Corbusier λέει:

«Στη ζωή χρειάζεται να φτιάχνεις. Δηλαδή να έχεις τρόπους σεμνούς, ορθούς και ρητούς.»

1997, Κύπρος

Μετάφραση: Matthias Kappler/ Άντρη Θεοχάρους

ΜΑΝΑ ΤΟΥΡΚΑ ΜΑΝΑ ΓΚΡΕΚΑ

Μια μάνα Τούρκα, μια μάνα Γκρέκα
Το όνειρο τους έφτανε
ίσαμε το φωτεινό χαμόγελο εκείνου του παλικαριού
ίσαμε τ' άσπρο πουκάμισο με τους λεκιασμένους γιακάδες απ' τη δουλειά
Τ' όνειρο τους έφτανε
ίσαμε το τάβλι που 'μεινε κλειστό κι αραχνιασμένο στον καφενέ
ίσαμε κείνα τα ξυριστικά που μείναν να σαπίζουνε για πάντα
πάνω απ' τη γούρνα της αυλής

Το όνειρο τους έφτανε
ίσαμε το δεύτερο εκείνο σερβίτσιο στο φτωχικό τραπέζι
ίσαμε κείνο το παραπανίσιο δωμάτιο για συγύρισμα
Το όνειρο τους έφτανε
ίσαμε κείνο το γνώριμο το εύθυμο το σφύριγμα
ίσαμε την ιδρωμένη μυρωδιά του ποσταμένου εργάτη

Μια μάνα Τούρκα, μια μάνα Γκρέκα
Μα τ' όνειρο τους έφτασε μονάχα
ίσαμε κει που σταμάτησε το πυρωμένο ασάλι
ίσαμε δυο καρδιές
ίσαμε δυο κορμιά λεβέντικα
που το 'φερε των ισχυρών η θέληση
για να βρεθούνε σ' αντίθετα χαρακώματα

TÜRK ANA GREK ANA

Biri Türk ana, biri Grek ana

Düşleri

o delikanlının aydınlık gülümsemesine kadar uzanırdı
ak mintanın işten kirlenmiş yakalarına kadar

Kahvede kapalı kalmış

örümcek tutmuş tavlaya kadar uzanırdı düşleri

avlunun yalağının üstünde

çürümeye yüz tutmuş tıraş aletlerine kadar

Düşleri

yoksul sofrasına konan ikinci tabağa kadar uzanırdı

toplanması gereken konuk odasına kadar

Düşleri

O tanıdık, neşeli ıslığa kadar uzanırdı

Yorgun emekçinin ter kokusuna kadar

Biri Türk ana, biri Grek ana

Ama düşleri

sadece o kızgın çeliğin durduğu yere kadar uzanırdı

güçlülerin isteği üzerine

siperlerde karşı karşıya kalan

iki kalbe kadar

iki yiğit bedene kadar

Çeviri: Vula Harana/ Aleksandros Kiriaku

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΠΡΟ ΕΝΩΜΕΝΗ

Πολλών κακόν έκαμαν οι μάλιοι στου τον τόπον
τζιαι τον εμοίρασαν στα δικιά χωρίς μεγάλων κόπον.
Να ζιούν οι Τούρτζιοι στον βορκάν τζιαι οι Ρωμιοί στον νότον
γιατί λαλούν ανάμειχτους εν μας χωρεί ο τόπος!
Εγιά θυμούμαι στο χωρκόν που ζιούσαν οι γονιοί μου
επαίζαμεν με τα Τουρτζιά τζιαι γιω τζ' οι αδερφοί μου
το σπίτιν που καθούμαστιν ήτιουν μέσα στην μέση
τ' ανωγιού του Μουσταφά τζιαι του σπιθκιού τ' Αχμέτη
Σηκώννουμουν που το πρωί τζ' εφώναζα στον γείτον
«Αχμέτη είσαι έτοιμος, εγιά να ξεκινήσω».
Τζ' η μάνα του μου φώναζεν πρέπει να καρτερήσω
«Αχμέτη έννε έτοιμον πρέπει να τον ιντήσω».
Λαλώ που ήμασταν μπισιοί οχτώ χρονών τζ' οι δικιά
τζιαι που πιένναμεν μαζίν στο χριστιανόν σχολειό.
Ακόμα τα Χριστουγεννα τζιαι την Ανάστασή μας
ούλλοι οι Τούρτζιοι του χωρκού γιορτάζασιν μαζίν μας.
Όμως τζ' εμείς σιερούμασταν σαν είχαν ραμαζάνιν
όπως λαλούν εβράζαμεν ούλλοι σ' έναν καζάνιν.
Τώρα φιλοσοφήσασιν κάμποσοι σύμβουλοί μας
πως εν μπορεί να ζήσουμε μαζίν οι «Τούρτζιοι εν οχτροί μας».
Όμως βλέπω άρχισαν κάμποσοι τζιαι δουλεύκουν
άλλοι ποτζιεί τζι άλλοι ποδά αρχίσαν να κοντεύκουν.
Έχω ελπίδα στο θεό πως θα 'ρτει τζιείνη μέρα
να ζήσουν Τούρτζιοι τζιαι Ρωμιοί σε Κύπρον ελευθέραν.
Όσοι δεν το χωνεύκουσιν να ζιούμεν ενωμένοι
ας πιάσουν τ' αερόπλανον, εν μιάλ' η οικουμένη.
Ας μας αφήσουν μόνους μας τζ' εμείς εν να τα βρούμε
Τούρτζιοι τζιαι Ρωμιοί στον τόπο μας μαζίν ειρηνικά θα ζιούμεν.

BİRLEŞİK BİR KIBRIS İÇİN

Büyükler bu ülkeye çok zarar verdiler
Onu ikiye bölmek onlar için zor olmadı
Türkler kuzeyde, Rumlar güneyde yaşasın istediler
Onlara göre birlikte bu mekâna sığmazmışız!
Oysa hatırlıyorum baba ocağındayken
Türk çocuklarıyla oynardık ben de, kardeşlerim de
Oturduğumuz ev tam ortasındaydı
Mustafa'yla Ahmet'in evlerinin.
Sabah kalkar komşuya seslenirdim
"Ahmet hazır mısın? Ben yola çıkıyorum".
Anası da bana derdi ki "Bekle hele,
Ahmet henüz hazır değil, onu giydirmem lazım".
Bütün bunlar olurken biz henüz sekizimizdeydik.
İkimiz birlikte Hıristiyan okuluna giderdik.
Hatta Noel ve Paskayı bizimle birlikte kutlardı
köyün bütün Türkleri.
Ama biz de şenlenirdik Ramazan geldiğinde.
Uzun lafın kısası bir kazanda kaynardık.
Şimdi ise kafa kafaya verip düşündü danışmanlar
"Birlikte yaşayamazmışız", "Türkler düşmanımızmış"
Oysa nicesinin çalışmaya başladığını görüyorum,
hem oradan, hem buradan yakınlaşma başladı
Tanrı'dan umudum var o gün mutlak gelecek
Türkler ve Rumlar özgür bir Kıbrıs'ta birlikte yaşayacak
Birlikte yaşamamızı hazmedemeyenler
Bir uçağa binsinler, dünya büyük, onlara da yeter
Bizi yalnız bıraksınlar, biz anlaşırız
Türkler ve Rumlar bir arada memleketimizde barış içinde yaşarız

Çeviri: Vula Harana/Aleksandros Kiriaku

ÇALGISIZ ŞARKILAR

En Çıplak Gökyüzü

En çıplak gökyüzü, kıyısında kurumuş gül;
Fırtına ve savuracağı her şey: "gül"den başka,
Çok başka bir şey olacak: kırık yapraklar,
Denizin yorgun hali, ormanlara düşecek en kalın tül.

Serçe Gagasında Bir Damla Su

En yumuşak toprakta yıkanır serçe, gagasında
Bir damla suyun ışığıyla, belki onun düşüdüdür bu;
"su"dan başka, çok daha başka
İstediği bir şey; yaprakta ölmez bir yeşillik ve tuz aradığında.

"Su"dur yankılanan eteklerinde

Ve aşkı için ağladığında bir kadın gece karanlığında,
Çırlıçıplak bir damla sudur yankılanan eteklerinde;
Düşecek, gidecek ve görülmeyecek şeyler için;
Yorgun adımların hali, yer değiştirmiş gökyüzü.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΧΩΡΙΣ ΜΟΥΣΙΚΗ

Ο πιο γυμνός ουρανός

Ο πιο γυμνός ουρανός, ξεραμένο τριαντάφυλλο στην άκρη του.
Η φουρτούνα και ό,τι θα διασκορπίσει: εκτός από «τριαντάφυλλα»
Πολλά άλλα: σπασμένα φύλλα,
Η κούραση της θάλασσας, το πιο χοντρό βέλο που θα πέσει στα δάση.

Μια σταγόνα νερό στο ράμφος ενός σπουργίτη

Στο πιο μαλακό χώμα πλένεται ένας σπουργίτης, στο ράμφος του
Με το φως μίας σταγόνας νερού - το όραμά του ίσως.
Εκτός από «νερό», πολλά άλλα
επιθυμεί. όταν ψάχνει στα φύλλα μια αιώνια πρασινάδα και αλάτι.

Είναι «νερό» αυτό που απηχεί στη φύστα της

Και μια γυναίκα στα σκοτάδια της νύχτας όταν κλαίει για τον έρωτά της
Ολόγυμνη σταγόνα νερό είναι αυτό που απηχεί στη φύστα της.
Για κάτι που θα πέσει, θα φύγει, κάτι αθώρητο.
Η κούραση των βημάτων, ο ουρανός που έχει αλλάξει θέση.

Μετάφραση: Matthias Kappler / Άντρη Θεοχάρους

ΓΙΟΛΝΤΑΣ ΕΡΤΟΓΡΟΥΛ

I

Με τ' άλικο γάιμα σου, αδερφέ,
πού βαψες τες αίθουσες του Πολυτεχνείου της Πόλης
χρωματίσαμε τα λάβαρα μας
ο αδερφός σου στα καρασούλια του Κιόνελλι
ο αδερφός σου στα φυλάκια της Πράσινης Γραμμής
και τα καρφώσαμε στις καρδιές μας τις ανυπόταχτες
γιατί όσο και να μάς κλέψανε το ψωμί
γιατί όσο και να μάς αρπάξανε τη γης
γιατί όσο και να μάς κλείσανε στις φυλακές
οι καρδιές είναι δικές μας
οι καρδιές είναι ανυπόταχτες
οι καρδιές είναι η δύναμη μας
και σου τις χαρίσαμε αδερφέ Ερτογρούλ,
– να υπολογίζεις σ' αυτές.

II

Το παραμύθι για τους βάρβαρους
την ιστορία για τους προαιώνιους εχθρούς
που άκουσα στο σχολείο
που διάβασα στον Τύπο
δεν τα πίστεψα, αδελφέ,
γιατί όταν πεινούσα
στο σπίτι του δασκάλου μύριζε σουύγλα
γιατί όταν με κλείσανε στη φυλακή
ο ιδιοκτήτης της φυλλάδας
έσπασε πιάτα στην πίστα του ξενύχτικου.
Το παραμύθι τους αδελφέ,
γιατί όταν τα τάνκς του στρατού σας χαλούσανε το σπίτι
εσύ έκλαιγες
γιατί όταν με σημαδεύανε στο στήθος
έτρεχε το αίμα από την καρδιά σου
– να υπολογίζεις στη φιλία μας
να πιστεύεις στην πορεία μας για τον ήλιο
Γιολντάς Ερτογρούλ.

ERTUĞRUL YOLDAŞ

I
İstanbul Teknik Üniversitesi'nin sınıflarını boyadığın
al kanınla
boyadık bayraklarımızı kardeşim
Gönyeli'nin nöbetçi kulübelerinde
Yeşil Hat'tın nöbetçi kulübelerinde.
Ve sapladık boyun eğmez yüreklerimize
çünkü çalsalar da ekmeğimizi
çünkü kapsalar da toprağımızı
çünkü atsalar da bizi hapsilere
bu yürekler bizim
bu yürekler boyun eğmez
bu yürekler gücümüz
ve yüreklerimizi sana adadık Ertuğrul kardeş
- bunları hesaba kat.

II
Okulda dinlediğim
basında okuduğum
barbarlara dair masala
asırlık düşmanlara dair tarihe
hiç inanmadım kardeşim.
Çünkü ben açken
öğretmenin evinden kebab kokuları geliyordu
Çünkü beni hapsedtiklerinde
bulvar gazetesinin sahibi
tabak kırıyordu tavernanın pistinde
Bu onların masalı kardeşim.
Çünkü ordunuzun tankları girerken evime
sen ağlıyordun
Nişan alırlarken benim göğsüme
senin yüreğin kan ağlıyordu
- dostluğumuzu hesaba kat
güneşe yolculuğumuza inan
Ertuğrul Yoldaş.

YILDIZ YAĞMURU VAR MIYDI O GECE?

Vurulduğum gece, gökyüzünde
yıldızımın titrediğini gördün müydü anne
ve ölürlen, kayıp gittiğini?1
Kanım damlarken şarap kıvamında
duydun muydu üprerdiğini toprağın?

O gece yıldız yağmuru var mıydı anne?

Lefkoşa, 10.11.1988

1: Ki doğuştan sönüktü benim yıldızım, senin yıldızın!

Φικρέτ Ντεμρά

ΕΙΧΕ ΜΙΑ ΒΡΟΧΗ ΑΠΟ ΑΣΤΕΡΙΑ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΝΥΧΤΑ;

Είδες στον ουρανό τη νύχτα που σκοτώθηκα
να τρεμοπαίζει τ' άστρο μου μητέρα,
να πέφτει και να χάνεται1 σαν πέθαινα;
Άκουσες το χώμα να ανατριχιάζει
Το αίμα μου σαν έσταζε παχύρρευστο κρασί;

Είχε εκείνη τη νύχτα μια βροχή από αστέρια μάνα;

Λευκωσία, 10.11.1988

1: Που από τη γέννηση ήταν σβηστό το αστέρι μου, το αστέρι σου!

Μετάφραση : Άνθη Καρρά

GÖRECE

Bütün aynaları kırdım
Ben güzelim artık.

Ορμπάυ Ντελιτσειρμάκ

ΣΧΕΤΙΚΑ

Έσπασα όλους τους καθρέφτες
Είμαι όμορφος τώρα πια.

Μετάφραση: Matthias Kappler/Άντρη Θεοχάρους

(ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ «ΑΔΕΛΦΕ ΜΟΥ ΟΣΜΑΝ»)

Αδελφέ μου Οσμάν την καρδιά μου σου ανοίγω
π' ανθίζ' η αγάπη κατάλευκο κρίνο
Στον δικό σου τον πόνο τον πόνο μου σμίγω
Και το χέρι σου δίνω

Πουθενά του αιμάτου δεν βγάζει ο δρόμος
και τα μίση είναι σπέρμα του ξένου δυνάστη
και του ίδιου δημίου βαριά λαιμητόμος
πάνωθέ μας κρεμάστη

Χρόνια ζήσαμε φίλοι σε τούτη τη γη
π' απλόχερα καρπίζει για όλους κεφάτη
κι' αγκαλιάζει μας μάνα μ' αγάπη, στοργή
πάντα μ' άγρυπνο μάτι

Στη δουλειά, στο χωράφι μαζί και στ' αμπέλι
με βροχή με χιονιά στο καυτό το λιοπύρι
με τον ιδρώτα τρώγαμε οι δυο το καρβέλι
στο μικρό τ' αργαστήρι

Μα τον κάματο αλάφρωνε Οσμάν τρυφερά
η πατρίδα αγάπης αστείρευτη βρύση
που μας γέμιζε πίστη μαζί και φτερά
και μ' ελπίδες μελίσσι

("KARDEŐİM OSMAN" DAN BİR BÖLÜM)

Kardeőim Osman
Sevginin bembeyaz zambaklar açtıđı
yüređimi açıyorum sana
acına acımı katıyorum
ve sana elimi uzatıyorum

Kan yolu hiç bir yere götürmez
kin de yabancıнын zorbanın tohumu
ve ağır giyotini celladın
üzerimizde asılı

Ve her zaman gözleri açık
ana sevgisiyle, şefkatiyle bizi kucaklayan
keyifle herkese ürünlerini sunan
bu topraklarda
yıllarca dost yaşadık

İşte, tarlada, bağda
yağmurda, karda, yakıcı sıcak havada
beraber yerdik ikimiz ekmeđi terle
küçük atölyede

Ama Osman yorgunluđu sevecenlikle hafifletirdi
kurumayan çeşme sevgi vatani
kanatlandırır bizi doldurup
inançla
ve kovan dolusu umutlarla

Çeviri: Vula Harana/ Aleksandros Kiriaku

**“ZAMANI KAYBOLMUŐLAR”IN, YA DA
“ZAMANDA KAYBOLMUŐLAR”IN ŐİİRİ**

3

Ne çok mezar saklıyor yüreklerimiz,
ne kadar l!

Bir daha savaŐ isteyenin taŐlar yađsın baŐına,
“**acı son bulsun!**” diyenin omuzlarına konfetiler!

İŐte, iki uzak yamaçta iki yalnız ihtiyarcık;
yüreklerini blemedi toprađı bölen çizgi,
göđün hangi parçası birinin, hangisi brnnki?

Sorma adları ne, yaŐları kaç hangi uluslardan;
yürekleri kaç mezar saklıyor, bunu sor,
hangisi hangisinin evinde ölüyor Őimdi!

Acıları gömülmemiŐ, ortalıkta duruyor hl,
her biri yanıtın arayan sorular;
nerde yanıtları?

LefkoŐa, Őubat-Ekim 1987

**ΠΟΙΗΜΑ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΕ Ο ΚΑΙΡΟΣ ΤΟΥΣ
Η ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ ΜΕΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ**

3

Πόσους και πόσους τάφους μας δεν κρύβουν οι καρδιές,
πόσους νεκρούς!
Όποιος ακόμα ένα πόλεμο θελήσει, ας βρέξει πέτρες στο κεφάλι του!
Κι όποιος **“Να σταματήσει ο πόνος!”** λέει ας βρέξει κομφετί
στους ώμους του!

Κοίτα, σε δυο αλαργινές πλαγιές, δυο γριούλες μόνες
τις καρδιές τους δεν μπόρεσε να χωρίσει η γραμμή που χωρίζει τη γη
ποιο κομμάτι ουρανού της μιας και ποιο της άλλης;

Μη ρωτάς ονόματα, ούτε ηλικίες, ούτε έθνη
μόνο ρώτα πόσους τάφους κρύβουν οι καρδιές τους
και ποια πεθαίνει τώρα σε ποιανής το σπίτι!

Οι πόνοι τους δεν έχουνε θαφτεί, είναι ακόμα εκεί
η καθεμιά τους ερωτήματα που ψάχνουν την απάντηση του;

Λευκωσία, Φεβρουάριος-Οκτώβριος 1987

Μετάφραση: Άνθη Καρρά

**ΙΣΤΑΜΠΟΥΛΤΑ ΚΑΝΑ ΜΠΟΓΙΑΝΜΙΣ
ΜΠΙΡ ΜΑΓΙΣ**

—Πυροβολάτε τους εργάτες
Στο φαχνό,
Πυροβολάτε
Να φράξουμε τους δρόμους
με κουφάρια και χαλάσματα
Να μαυρίσουμε την ελπίδα
στα στενά της Πόλης δρομάκια
Απ' το γάλα να στραγγίσουμε τα στήθη
της φτωχομάνας Τουρκίας
Πυροβολάτε
Να στηρίξουμε το έγκλημα
στο θρόνο της αρχής.

—Πυροβολάτε
Θα σταματήσουν τα ποτάμια
να κυλάνε;
οι καστανιές
ν' ανθίζουν;
Τα σπίτια μας
θα πάψουν να 'ναι
από ξερολίθαρα;
Η καρδιά
από λεύτερο αέρα;

Κόψτε με το σπαθί σας
τον ουρανό σε κομμάτια
και φυλακίστε τον.
Φυλακίστε τη θάλασσα
στ' αχόρταγα λαρύγγια σας.
Πιέστε το αίμα μας
ως την τελευταία ρανίδα.

Η Τουρκία
Θα 'μαστε 'μεις.
Το σήμερα και το αύριο.
Ο σημερινός σας «θρίαμβος»
Ο αυριανός σας θάνατος.
Η παντοτινή μας πατρίδα

İSTANBUL KANA BOYANMIŞ BİR MAYIS

- İşçilere ateş açın
rastgele
ateş açın
kapatalım yolları
cesetler ve yıkıntılarla
umudu karartalım
İstanbul'un dar sokaklarında
yoksul ana Türkiye'nin göğüslerini sıkalım sütten
ateş açın
makamının tahtındaki suçu destekleyelim

- Ateş açın
duracak mı nehirlerin akışı
Kestane ağaçlarının çiçek açması duracak mı?
duracak mı evlerimizin kuru taştan
yüreğimizin özgürlük rüzgarından olması?

Kılıçlarınızla gökyüzünü parçalara bölün
ve hapsedin.
Denizi hapsedin
doymak bilmez boğazlarınızda.
Son damlasına kadar
için kanımızı

Türkiye
biz olacağız.
Bugün ve yarın.
Sizin bugünkü "zafer"iniz
yarınki ölümünüz.
Daimi vatanımız

Çeviri: Vula Harana/ Aleksandros Kiriaku

ΩΔΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΚΟΤΩΜΕΝΟ ΤΟΥΡΚΑΚΙ

Αυτός ο κάμπος π' απλώνεται
μπροστά μου καταπράσινος
στολισμένος με το κίτρινο της
μαργαρίτας
με το κόκκινο της παπαρούνας
με το χαμόγελο της βιολέτας
αυτός ο κάμπος
ανοιχτός κάτω απ' τις θερμές
αχτίνες του ήλιου φωτεινές
αυτός ο κάμπος
που μ' ένα χάδι απαλό
δείχνει στην ψυχή μας το δρόμο
της άνοιξης
σ' αυτό τον κάμπο
που δοξάζει τον Κύριο και την
ψυχή του ανθρώπου
σ' αυτό τον κάμπο που δοξάζει το
σώμα
και μουρμουρίζει το τραγούδι του
ανθρώπου
σ' αυτό τον κάμπο

κείται
σκοτωμένο
ένα Τουρκάκι

Ένα συσπασμένο πρόσωπο
κομμένο απάνω στον πόνο,
ανάγλυφη
ανήλικη μάσκα
κομμένη στην αιωνιότητα για να
ρωτά
αν ο πόνος ήταν πράγματι πολύ
στενός
μέσα στο πανηγύρι της άνοιξης
για να ρωτά
αν υπάρχουν εθνότητες ανάμεσα
 στους λαούς της μαργαρίτας
για να ρωτά
ποιας εθνικότητας είναι το
πράσινο χορτάρι

Ζεσταίνει ο ήλιος τις ρίζες και το
χώμα.
Ξεχειλίζει η αγάπη σαν δροσουλά
μέσ' απ' τα φύλλα και τους
ανθούς της ψυχής του
ανθρώπου
μέσα στην ανοιχτή ειλικρίνεια του
κάμπου
και μια ανάγλυφη τρομερή μάσκα
ενός παιδιού
κάτω απ' το πολύ του ήλιου το
φως
κινάει τα χείλη
και μιλεί: —«Ευχαριστώ.
Με φέρατε σ' αυτό το δρόμο.
Με φέρατε σ' αυτό το τέλος.
Ευχαριστώ σας
δικούς και ξένους».

Γη μου! Κοίμισε τον γλυκά,
νανούρισε τον. Για σένα
η φωνή του ποιητή
ρωτάει και πάλι εφέτος
τους εμπόρους των πετρελαίων,
και τους εποικιστές των
πτωμάτων,
ρωτάει το Στέτσον:
—«Το κουφάρι που εφύτεψες
πέρασι μέσα στον κήπο σου
άρχισε να βλασταίει; Θ' ανθίση
εφέτος;»

ÖLDÜRÜLEN BİR TÜRKE AĞIT

Karşımda yemyeşil uzanan ova
papatyanın sarısıyla
gelinciğin kırmızısıyla
menekşenin gülüşüyle süslenen bu ova
ışıl ışıl sıcak güneş ışınlarının
altındaki bu ova
bir yumuşak okşamasiyla bize baharın
yolunu gösteren

Tanı'yı ve insan ruhunu yücelten bu
ovada
bedeni yücelten bu ovada
ve insanın şarkısını mırıldanan
bu ovada

bir Türk çocuğu
öldürülmüş
yatıyor.

Kasılıp kalmış yüzünde
acı taş kesilmiş
küçük yüzü
kabartma bir maske
sonsuzluğa kadar sormakta
acı bu kadar sığ mı sahiden
ilkbahar şenliğinde
sormakta
papatya halklarında milliyetler var mı
sormakta
yeşil çimenlerin milliyeti ne?

Güneş ısıtıyor kökleri ve toprağı.
Hafif bir serinlik misali taşıyor sevgi
insan ruhunun yapraklarından
ve çiçeklerinden
ovanın açık dürüstlüğünde
ve küçük bir çocuğun yüzündeki
dehşet verici kabartma maske
güneşin bol ışığı altında
dudaklarını kımıldatıp
konuşuyor:

- "Teşekkür ederim.
Beni bu yola getirdiniz.
Beni bu sona getirdiniz.
Teşekkür ederim,
tanıdık ve tanıdık olmayanlara".

Toprağım! Tatlı tatlı uyut onu,
bir ninni söyle.

Şairin sesi
Bu yıl da soruyor
petrol tüccarlarına,
ceset tacirlerine,
Stetson'a:
-"Filiz verdi mi
geçen yıl bahçene ektiğin ceset?
Çiçek açacak mı bu yıl?"

**Çeviri: Vula Harana/ Aleksandros
Kiriaku**

SARMAŞ DOLAŞ

Badem dünya olsa
Ve biz içinde
Sarmaş dolaş çiftelisi.

Ορμπάου Ντελιτζειρμάκ

ΣΦΙΧΤΑΓΚΑΛΙΑΣΜΕΝΟΙ

Αν ήταν αμύγδαλο ο κόσμος
Και 'μεις μέσα του
Ένα ζευγάρι σφιχταγκαλιασμένοι.

Μετάφραση: Matthias Kappler/ Άντρη Θεοχάρους

Ο ΜΕΓΑΣ ΟΡΟΘΕΤΗΣ

Ο μέγας οροθέτης επιβλέπει
μ' ένα μεγάλο χαρτοφύλακα στο χέρι.
δεν κοιτάζει τους τάφους
δεν κοιτάζει τα μαύρα
μονάχα παρακολουθεί
μην του χαλάσουμε την πράσινη γραμμή
και βρεθούμε αγκαλιασμένοι
και του σβήσουμε τα σημάδια
με δάκρυα χαράς.

Petros Sofas

BÜYÜK SINIR KOYUCU

Büyük sınır koyucu etrafı gözlüyor
elinde büyük bir dosya.
Ne mezarlara bakıyor
ne kara giyenlere
sadece gözlüyor
yeşil hattını bozar da
kendimizi birbirimizin kucaklarında buluruz
ve sileriz izlerini
sevinç gözyaşlarıyla diye.

Çeviri: Vula Harana/ Aleksandros Kiriaku

VAKTİM YOK

Gecikmiş yağmurlar gibisin
umutsuzluğuma düşen
vaktim yok...

vaktim yok... gelirim istesen
ürkek kuşlar dökerek gözlerimden

günümü gözaltında çektim
benim akşam aydınlığıma gel sen...

Φεριχά Αλιόκ

ΔΕΝ ΕΧΩ ΧΡΟΝΟ

Είσαι σαν τις καθυστερημένες βροχές
που πέφτουν στην απελπισία μου
δεν έχω χρόνο...

δεν έχω χρόνο... θα 'ρχόμουν αν το ήθελες
χύνοντας φοβισμένα πουλιά απ' τα μάτια μου

κράτησα αιχμάλωτη τη μέρα μου
έλα εσύ στο βραδυνό μου φως...

Μετάφραση: Matthias Kappler/ Άντρη Θεοχάρους

ΜΙΑ ΚΗΛΙΔΑ

Μια κηλίδα είμαστε
στο χάρτη του κόσμου
που ο ανίδεος ξύνει με το νύχι
να καθαρίσει
κι εσείς μας οροθετήσετε
από δω Έλληνες από κει Τούρκοι.
Πέστε μου
μπορείτε να οροθετήσετε την αγάπη
από δω ελληνική από κει τούρκικη;
μπορείτε να οροθετήσετε την καρδιά
από δω η χαρά από κει ο πόνος;
μπορείτε να οροθετήσετε το θάνατο
από δω ο δικός μας από κει ο δικός τους;

Petros Sofas

BENEK

Dünya haritasında bir beneğiz
bilmeyenin temizlemek için
tırnağıyla kazıdığı
siz ise bizi sınırlarla ayırdınız
Rumlar bu tarafa, Türkler o tarafa.
Desenize bana
sınırlarla ayırabilir misiniz sevgiyi
Rum sevgisi bu tarafa, Türk sevgisi o tarafa?
Kalbi sınırlarla ayırabilir misiniz
sevinç bu tarafa, acı o tarafa?
Ölümü sınırlarla ayırabilir misiniz
bizim ölümümüz bu tarafa, onların ölümü o tarafa diye?

Çeviri: Vula Harana/ Aleksandros Kiriaku

YOKSA

Çiğneyip geçtin o
bakir ülkeyi
kirlendin

şimdi git...

hüküm sür göğsünde
zevke dal (kaç kez)
girilmiş kalelerin

hangi ateş paklar
bir ihaneti...
yoksa
kendi cehennemini...

yüreğim...
sarıl yaralarına
yeni uçuşlara hazırlan

dininde caydırıcı değildir
tövbelerin

ΜΗΠΩΣ

Καταπατώντας πέρασες από εκείνη
την παρθενική χώρα
λερώθηκες

τώρα φύγε...

βασίλεψε στο στήθος των
κυριευμένων κάστρων
βυθίσου στην ηδονή (πόσες φορές)

ποια φωτιά εξαγνίζει
μια προδοσία...
μήπως
αυτή της κόλασής σου...

καρδιά μου...
αγκάλιασε τις πληγές σου
ετοιμάσου για καινούριες πτήσεις

στην πίστη σου δεν είναι αποτρεπτική
η μετάνοια σου

Μετάφραση: Matthias Kappler/ Αλέξανδρος Κυριάκου

ΑΚΟΡΝΤΕΟΝ

Αποβραδύς
τραγουδούσε ο Φιλανδός.
Πετάξαμε το όπλο στη γωνιά
κι εγώ κι' ο Αχμέτ στη γειτονιά
ξεχνούσαμε την ερημιά
ακούγοντας ακορντεόν.

Μεσονυχτίς
τραγουδούσε ο Φιλανδός
κι εγώ κι ο Αχμέτ σε κείνο
που μας χώριζε το δρόμο
χωρίς ντουφέκι πια στον ώμο
με το τραγούδι μας ξυπνούσαμε
τον κόσμο.
Κι εγώ κι ο Αχμέτ βρεγμένοι
από τη χειμωνιά
ξεχνούσαμε την παγωνιά
ακούγοντας ακορντεόν.

Με την αυγή
τραγουδούσε ο Φιλανδός
ένα τσιγάρο είχαμε
μαζί το μοιραστήκαμε
ο Αχμέτ κι εγώ.
Μ' άτυχοι που σταθήκαμε
και ήρθε ο λοχαγός
την ώρα πια που δίναμε
τα χέρια μας να σφίγγαμε
ο Αχμέτ κι εγώ.
Φαίνεται ξεχαστήκαμε
με το ακορντεόν
εχθροί κι αγκαλιαστήκαμε
ο Αχμέτ κι εγώ.

Σώπασε πια ο Φιλανδός
κι ο ήλιος έσβησε εκεί
—εκεί που βγήκε μια στιγμή—
απ' τη βροχή
ο αρχηγός.

Σώπασε πια ο Φιλανδός
μα στην καρδιά μας αντηχεί
ένα τραγούδι μας παλιό
που δεν το χωρούσε ο ουρανός
και το καψε ο κεραυνός.

AKORDEON

Akşamüstü
şarkı söylüyordu Finlandiyalı.
Silahı bir köşeye attık
Ahmet'le ben mahallede
ıssızlığı unutuyorduk
akordeon dinlerken

Gece yarısı
şarkı söylüyordu Finlandiyalı
Ahmet'le ben
bizi ayıran o yolda
omzumuzda silah olmadan
şarkımızla milleti uyandırıyorlardık.
Ahmet'le ben ayazda sırlıklam
soğuğu unutuyorduk
akordeon dinlerken

Şafak sökerken
şarkı söylüyordu Finlandiyalı
bir sigaramız vardı
yarı yarıya paylaştık
Ahmet'le ben.
Şanssız mıydık ne
birbirimize uzatırken ellerimizi
çıkı geldi yüzbaşı.
Unutmuşuz düşman olduğumuzu
akordeon dinlerken
sarıldık birbirimize
Ahmet ve ben.

Sustu artık Finlandiyalı
yağmurun arkasından
- bir an için çıkan -lider
güneş söndü orada

Sustu artık Finlandiyalı
ama yüreklerimizde
yankılanıyor hala
gökyüzüne sığmayan
yıldırımın yaktığı
o eski şarkı.

İKİ NEHİR

İki nehir akar içimden
biri ölüme, biri sevgiye doğru
iki nehir at başı yarışır.

Elimi uzatırım bilmeden
içimde akan o sulara
ve iki nehir birbirine karışır.

ΔΥΟ ΠΟΤΑΜΙΑ

Δύο ποτάμια κυλούν από μέσα μου
το ένα προς το θάνατο, το άλλο προς τον έρωτα
τα δύο ποτάμια συναγωνίζονται.

Απλώνω το χέρι μου χωρίς να ξέρω
σ' εκείνα τα νερά που κυλούν μέσα μου
και τα δυο ποτάμια σμίγουν το ένα με το άλλο

Μετάφραση: Matthias Kappler/ Άντρη Θεοχάρους

ARTIK YALNIZ DEĞİLİM

bir yabancının gözleriyle
bakıyorum kendime
ve mağrasının duvarlarına
ilk hayvan resmini çizen
ilk insanın yalnızlığında üzüyorum...
Odama kocaman bir ayna koydum
tekbaşinalığımı duymayayım diye
artık,
kafesine ayna konan
kuş kadar
yalnız değilim...

Νεριμάν Τζιαχίτ

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΠΙΑ ΜΟΝΗ

με τα μάτια ενός αγνώστου
κοιτάζω τον εαυτό μου
και κρυώνω στην ερημιά του πρώτου ανθρώπου
που ζωγράφισε τις πρώτες ζωόμορφες εικόνες
πάνω στους τοίχους της σπηλιάς του...
Έβαλα ένα τεράστιο καθρέφτη στο δωμάτιό μου
για να μην νιώθω τη μοναξιά μου,
τώρα πια,
σαν πουλί
που του' βαλαν καθρέφτη στο κλουβί του
δεν είμαι μόνη...

Μετάφραση: Matthias Kappler / Άντρη Θεοχάρους

Από την ποιητική συλλογή “Το κόκκινο του γιασεμιού”

Άνοιξε την πόρτα.
Έρχονται οι σύντροφοι απ’ τα κατεχόμενα.
Ο πρόσφυγας απ’ τη Λεμεσό, απ’ την Πάφο.
Θα μιλήσουμε για τους αγαπημένους μας
Για τες πληγές μας.
Δρόσισε το γιασεμί.
Στον ίσκιο του
παιδιά των ερώτων που φοβηθήκαμε.
Θα σταθούμε στο τι πρέπει να κάνουμε.
Να στήσουμε θεατρικούς ομίλους,
να χτίσουμε ολοκληρωμένες κομματικές ομάδες βάσης.
Στην αλυσίδα της πάλης
οι άνθρωποι δεν σηκώνουν διακρίσεις.
Οι μέρες που θα ‘ρτουν
να μη μας βρουν απροετοίμαστους.

Απ’ τη στιγμή που αιωρείται
στο μυαλό σου το
εμείς και αυτοί,
έχεις διχοτομήσει ένα λαό.

Μάης 2007

“Yasemin kırmızısı” şiir antolojisinden

Kapıyı aç.
Isgal altındaki bölgelerden yoldağlar geliyor
Limasol'dan, Baf'tan mülteci.
Sevdiklerimizden bahsedeceğiz
Yaralarımızdan.
Yasemini serinlet.
Gölgesinde,
korkmuş askerlerin çocukları.
Ne yapmamız gerektiğini düşüneceğiz.
Tiyatro grupları kurmak için,
bütünleşmiş parti tabanları oluşturmak için
Mücadele zincirinde
insanlar ayrımlara dayanamıyorlar.
Gelecek günler,
bizi hazırlıksız yakalamasın.

Aklına
düstüğü an
biz ve onlar
bölmüssündür bir halkı.

Mayıs 2007

EΔON - BKP Gençlik Meclisi

